SENTINȚĂ
în numele Legii

22 septembrie 2025 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător NEGRU Nicolae
Grefier SAREV Mihaela
Cu participarea:
Acuzatorului de stat VORONA Diana
Apărătorului TIMOFEEVICI Ion
Inculpatului BURLAC Andrei

a examinat în ședință de judecată publică, în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui

Burlac Andrei* **,** născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, născut în r. Căușeni, s. Baurci, domiciliat în s. *****, studii medii incomplete, divorțat, un copil minor la întreținere, nu se află la evidența medicilor narcolog și/sau psihiatru, cu antecedente penale, anterior judecat prin sentința Judecătoriei Căușeni din 12.09.2012, în baza art.151 alin.(4) Cod penal, condamnat la 8 ani închisoare, eliberat la 03.08.2018

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată: din 05.03.2025 până la 22.09.2025.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Acuzatorul de stat, în cadrul dezbaterilor judiciare a pledat pentru recunoașterea inculpatului Burlac Andrei vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei și cu dispunerea nimicirii corpurilor delicte după devenirea definitivă a sentinței.

Apărătorul Timofeevici Ion în interesele inculpatului Burlac Andrei, a indicat că, aceasta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele săvârșite, promite că se va corecta și că nu va mai comite alte infracțiuni, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, respectiv, sunt mai multe circumstanțe atenuante în privința acestuia și solicită să fie aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, pe care inculpatul este de acord să o execute.

Inculpatul Burlac Andrei a comunicat că recunoaște vinovăția în comiterea faptei incriminate, se căiește de cele săvârșite și solicită să-i fie aplicată pedeapsa solicitată de apărătorul său.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța

A CONSTATAT:

1. Burlac Andrei, la data de 16.11.2024, aproximativ la ora 23:30, aflându-se la domiciliul părinților situat în s. *****, unde locuiește și fratele său Burlac Alexandru, cu care în conformitate cu prevederile art.133[1] lit. a) Codul penal sânt membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul cauzării vătămării integrității corporale, intenționat a aplicat violența fizică asupra fratelui său, manifestată prin aplicarea câtorva lovituri cu un obiect din lemn în cap, astfel, conform raportului de expertiză judiciară nr.202530D0029, Burlac Alexandru a primit o vătămare ușoară a integrități corporale sau a sănătății.
2. Astfel, prin acțiunile lui intenționate, Burlac Andrei ***** a comis infracțiunea prevăzută de art.201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal, cu calificativul: acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.
3. În ședința preliminară, inculpatul Burlac Andrei, fiind asistat de apărătorul Timofeevici Ion, a înaintat instanței o cerere prin care și-a recunoscut integral și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu solicită administrare de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire

penală.

4. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că, fapta incriminată există și constituie o infracțiune, a fost săvârșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea normelor procedurale și fără lezarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului.

5. De asemenea, instanța a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute de lege, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

6. În acest sens, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art.6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art.6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale (a se vedea cauza Hermi împotriva Italiei (MC), §74; cauza Sejdovic împotriva Italiei (MC), §87), iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

7. În asemenea condiții, prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 12.08.2025, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.

8. Inculpatul Burlac Andrei, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.

9. Astfel, inculpatul a declarat că, la ziua de naștere a mamei sale, pe data de 16.11.2024, se afla la domiciliul acesteia din satul Hagimus. În casă se aflau soția sa, surorile, tatăl sau, mama și fratele. Între ei a izbucnit o ceartă legată de un motobloc. Inculpatul dorea să îl ia, însă fratele i-a spus că este al lui și că nu îl va putea lua. În urma acestui schimb de replici, fratele l-a împins, iar inculpatul, la rândul său, l-a lovit pe fratele său în zona capului.

10. Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut faptele incriminate, vinovăția acestuia se mai confirmă prin probele administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de către inculpat, și anume:

- ***proces-verbal de cercetare la fața locului din 10.01.2025*** /f.d.10/;

- ***proces-verbal de audiere în calitate de victimă a lui Burlac Alexandru,*** care a declarat ca în urma unui conflict cu fratele sau, Burlac Andrei la data de 16.11.2024, acesta l-a maltratat, aplicându-i câteva lovituri cu un obiect din lemn în regiunea capului /f.d.12/;
- ***fiind audiat suplimentar,*** Burlac Alexandru a declarat în esență că locuiește cu părinții lui la domiciliul lor, fratele lui Burlac Andrei locuiește în or. Bender de aproximativ 3 ani de când s-a eliberat din închisoare. La data de 16.11.2024, toata ziua el a fost la lucru la fabrica Floreni, s-a întors acasă în jurul orei 18:00. Acasă era și fratele Andrei, care a venit să o felicite pe mama lor, au servit ambii cu el, fratele era servit mai tare. În jurul orei 23:00, după ce s-au dus toți oaspeții, el stătea afară pe prag si fuma, Andrei a pornit motocultorul care se afla în ograda casei și dorea să plece , unde a ieșit mama si a încercat sa-l oprească, dar Andrei o numea pe mama cu cuvinte necenzurate. El văzând că Andrei se afla în stare de ebrietate, l-a oprit si nu i-a permis să plece să nu fie stopat de poliție. Andrei, văzând că nu-i permite să plece cu motocultorul, a luat un mâner (coadă) de lemn de la hârleț cu care l-a lovit de două ori în cap el a căzut jos. A simțit durere în cap și a văzut că a început a sângera. El a telefonat la serviciul 112, unde la fața locului a venit poliția și salvarea, iar fratele Andrei s-a liniștit, iar el a fost transportat la spital. El personal nu l-a lovit pe fratele Andrei, doar s-a pus înaintea lui să nu iasă cu motocultorul. Anterior au mai fost cazuri când se certau cu fratele, chiar se îmbrânceau din motiv că era în stare de ebrietate și nu-i permitea să se odihnească. La moment, el nu are careva pretenții materiale sau morale fata de fratele sau Andrei pe faptul că l-a maltratat /f.d.18/;
- ***Raportul de constatare nr.202430D0236 din data de 18.12.2024,*** la studierea documentelor medicale prezentate pe numele lui Burlac Alexandru, s-a stabilit plaga contuză regiunea parientală pe stânga, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății până la 21 de zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății /f.d.28/;
- ***Raportul de expertiză nr.202530D0029 din 31.01.2025,*** în care s-a reținut că la studierea documentelor medicale prezentate pe numele lui Burlac Alexandru, s-a constatat: Plaga contuză regiunea parientală pe stânga, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunii corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală cu sau fără accelerare este puțin probabilă /f.d.32/;

- ***Corpuri delicte:*** un băț de lemn de culoare cafeniu, cu lungimea de 80 cm și diametru de 2x4 cm, pe care este instalată o placă de metal, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte al IP Căușeni /f.d.59/.

11. Prin urmare, instanța atestă că aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul Burlac Andrei a comis fapta de violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

12. Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

13. Potrivit art.8 Cod de procedură penală și art.21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

14. Art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

15. Conform art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

16. În corespundere cu art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

17. Instanța mai notează că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe

presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

18. Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, în privința inculpatului a fost pornită și desfășurată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

19. La fel, prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

20. Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

21. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

22. Instanța de judecată notează că, prin acțiunile sale, inculpatul Burlac Andrei a atentat asupra relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială, cât și asupra relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, care îl constituie obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art.201^1 Cod penal, iar obiectul material îl reprezintă corpul părții vătămate, aceasta fiind membru de familie în sensul art.133^1 Cod penal, și anume – fratele inculpatului.

23. În partea ce ține de latura obiectivă a infracțiunii comise de inculpat, în speță, aceasta s-a materializat prin acțiunile sale violente, manifestate prin aplicarea loviturilor cu un obiect din lemn în cap.

24. Aceste circumstanțe sunt confirmate prin cumulul de probe administrate la dosar, și anume, declarațiile victimei Burlac Alexandru; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.01.2025; Raportul de constatare nr.202430D0236 din data de 18.12.2024; Raportul de expertiză nr.202530D0029 din 31.01.2025.

25. Latura subiectivă a infracțiunii în cauză s-a materializat prin intenția directă a inculpatului de atentare la integritatea corporală a părții vătămate.

26. Subiectul infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(1) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta de 16 ani la momentul comiterii infracțiunii, condiție întrunită în speță.

27. În consecință, în speța dedusă judecății, în cadrul ședinței de judecată, instanța a stabilit vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.
28. Or, din probele enunțate, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată vina inculpatului Burlac Andrei pe deplin dovedită și acțiunile ei se încadrează în baza art.201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal, după semnele calificative: acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.
29. Reieșind din faptul că, inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic, anexat la materialele cauzei că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art.80[1] Cod penal, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.
30. Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a codului penal.
31. Astfel, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
32. Instanța mai relevă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
33. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.
34. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

35. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

36. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

37. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

38. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

39. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

40. Astfel, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

41. Prin urmare, aplicând prevederile art.80^1 alin.(1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite ale pedepsei prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal cu care va opera la stabilirea pedepsei, și anume: muncă neremunerată în folosul comunității de la 112,5 până la 135 ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

42. Instanța mai notează că la stabilirea pedepsei instanța va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art.75 Cod penal, anume, limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică de art.16 alin.(3) Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă, de forma vinovăției comiterii acesteia prin intenție, dar și de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art.80^1 alin.(1) Cod penal, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii.

43. În speță, reieșind din materialele cauzei se reține că, inculpatul Burlac Andrei este

în vârstă de 41 de ani, este cetățean al Republicii Moldova, are loc permanent de trai, este divorțat, are un copil minor la întreținere, cu studii medii, are antecedente penale nestinse, nu deține grad de invaliditate sau dizabilitate, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, la locul de trai se caracterizează satisfăcător.

44. În conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în privința inculpatului Burlac Andrei instanța de judecată nu a reținut nici circumstanță atenuată.

45. Se mai reține că instanța nu poate recunoaște în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpată, întrucât, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate conform art.364[1] Cod de procedură penală, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

46. Totodată, circumstanțe agravante în conformitate cu art.77 Cod penal, instanța de judecată în privința inculpatului a reținut ca fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, precum și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză.

47. Instanța de judecată mai remarcă faptul că principalele elemente de care judecătorul, trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

48. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului corect termenul de pedeapsă în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.

49. La caz, instanța de judecată, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

50. În acest sens, reieșind din personalitatea inculpatului Burlac Andrei, care se caracterizează satisfăcător, are antecedente penale nestinse, precum și faptul că ultimul a comis o nouă infracțiune intenționată în stare de recidivă, instanța de judecată consideră că aplicarea unei pedepse mai blânde ar fi una prea indulgentă în raport cu circumstanțele cauzei, găsind, astfel, de cuviință că pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea celui din urmă, cât și a altor persoane.

51. Într-un alt context, în corespundere cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
52. La rândul său, potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
53. Totodată, instanța relevă că, conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.
54. Instanța constată că, potrivit art.175 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.
55. Reieșind din conținutul art.178 alin.(2) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.
56. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului Burlac Andrei, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.
57. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.
58. În conformitate cu art.227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.
59. În conformitate cu art.229 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatul cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o

cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

60. Potrivit art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

61. În speța dedusă judecății, se atestă că acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea și întocmirea raportului de constatare și a raportului de expertiză judiciară, în sumă de 640 de lei.

62. Prin urmare, raportând prevederile legale enunțate supra la circumstanțele cauzei, instanța consideră că cheltuielile de judecată în mărime de 640 lei, suportate pentru întocmirea Raportului de expertiză judiciară urmează a fi achitate de inculpatul Burlac Andrei, or, având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală, aceste cheltuieli au fost suportate de stat, iar procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției și în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultima urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea, la caz, a examinării medicale.

63. Referitor la corpurile delicte, instanța relevă că, potrivit art.162 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse.

64. În speță, instanța de judecată consideră necesar, în conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, ca corpul delict: un băț de lemn de culoare cafeniu, cu lungimea de 80 cm și diametru de 2x4 cm, pe care este instalată o placă de metal, recunoscut și anexat prin ordonanța din 03.02.2025, care se afla în camera de păstrare a IP Căușeni (f.d.59, 60), după devenirea definitivă a sentinței – să fie nimicit.

65. În conformitate cu prevederile art.art.162, 229, 340, 364^1, 384-389, 392-395, 397 și 437 alin.(1) pct.1^4) Cod de procedură penală, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Burlac Andrei **,*** născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și, cu aplicarea art.80^1 alin.(1) Cod penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul punerii în executare a pedepsei cu închisoare aplicate în privința lui Burlac Andrei, se va calcula din momentul reținerii acestuia, după devenirea definitivă a sentinței.

Până la intrarea sentinței în vigoare, în privința inculpatului ***Burlac Andrei *****,*** născut la *****, se aplică măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, apoi măsura se va revoca de drept.

Se încasează din contul inculpatului ***Burlac Andrei *****,*** născut la *****, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 640 (șase sute patruzeci) de lei.

Corpul delict: un băț de lemn de culoare cafeniu, cu lungimea de 80 cm și diametru de 2x4 cm, pe care este instalată o placă de metal, recunoscut și anexat prin ordonanța din 03.02.2025, care se află în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Căușeni (f.d.59, 60), după devenirea definitivă a sentinței – să fie nimicit.

Sentința poate fi atacată în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței.

Președintele ședinței
Judecător **NEGRU Nicolae**